

Bijzondere ontmoeting

Deze rubriek doet verslag van bijzondere ontmoetingen tussen vogelaars en vogels. Vrijwel iedereen heeft unieke ervaringen tijdens het vogels kijken. Die willen we op deze plek graag lezen. Graaf in uw geheugen en omschrijf in eigen bewoordingen uw speciale belevenis (max.300 woorden). Deze keer een bijzondere ervaring van ons nieuwe redactielid Abé Holshuijsen.

Het Porseleinhoen

Foto: Luc Hoogenstein

Ik was 36 toen ik een huis kocht in een Vinex-wijk in Zwolle. Op loopafstand van de uiterwaarden van de IJssel. Een prachtige omgeving om te wandelen. Op een zwoele lenteavond klonk uit het riet van de uiterwaard een geluid dat me deed denken aan het herhalend zwiepen van een zweep. 'Jee, het Porseleinhoen!', riep ik zonder nadenken. Mijn partner begon te lachen. Ik was zelf ook erg verbaasd over mijn uitroep, maar uit de check thuis bleek dat ik gelijk had. We zijn nog vaak gaan kijken, maar ondanks dat we hem regelmatig hoorden roepen, kregen we het hoer niet in het vizier. Toch betekende deze ontmoeting de herstart van een vogelend leven dat ik 20 jaar geleden vaarwel had gezegd.

Dat kwam door mijn ouders -je moet iemand de schuld geven-, want opgroeien in een gezin dat van iedere natuurvereniging lid is, kan ook iets teveel van het goede zijn. Als kind werd ik meegesleept naar vogelkampen waar we sliepen in muffe stapelbedden en midden in de nacht rillend naar een dijk slopen om bij het eerste daglicht naar vogels te kijken. Boeien! Zodra ik de kans kreeg, vertrok ik naar het warme beton van de grote stad en zag alleen nog soepduiven. Maar door het Porseleinhoen bleek dat de papelepel de kennis diep in mijn hersenen had gegoten. Zonder dat ik er iets voor hoefde te doen, kende ik de roep van veel vogels en dat was zo leuk dat de interesse in heftige vorm terugkeerde. Ach, dat geluksgevoel bij die eerste Fitis in de lente, de melancholie bij de laatste vertrekkende groep Gierzwaluwen eind juli, het verlangen naar meer. Vooral naar dat Porseleinhoen, want dat heb ik nog steeds niet in het echt gezien.

■ *Abé Holshuijsen*